

ALKORYTMI

TIETOKILTA RY:N KILTALEHTI

3/2005

Pääkirjoitus

Perhana, taas se kesä ehti loppua, ennen kuin sen kunnolla tajusi edes alkaneen.

Kesälomien jälkeen kutsuvat taas koulu-kiireet pariinsa. Fukseille syksy tuo mukanaan uuden kouluympäristön, uusia opiskelutove-reita ja kokemuksia – todennäköisesti aivan uudenlaisen maailman. Syksyn mallilukujär-jestyksen jälkeen kurssien suoritus ja koulun-käynti on täysin omalla vastuulla, eikä kukaan vahdi opintojen etenemistä. Ensimmäisille kurseille kannattakin jättää syksyn riennoilta aikaa, sillä niitä on ikävä paikata myöhempinä vuosina...

Pelkkään opiskeluun ei kuitenkaan kannata koko elämänsä hukata. Vähän päälle viiden vuoden opiskelutahdillakin (joka tuntuu olevan tietotekniikassa aika nopeaksi katsottu tahti) ehtii hyvin mukaan killan tapahtumiin. Alkuviikkojen bileputkien jälkeen meno on laantunut vähän, mutta joka viikolle on koko lukuvuoden läpi tapahtumia aina killan saunailloista kaveripiirien illanistujaisiin. Tapah-tumissa on helppo tutustua muihin kitalaisiin ja tuleviin opiskelijatovereihin.

Jos killan toiminta ja eritoten killassa toi-minta alkaa kiinnostaa, kannattaa harkita killan toimihenkilöksi ryhtymistä. Toimihen-kilönä saa sopivan määrän vastuuta ja haas-teita itselleen mutta aikaa jää vielä opiskelulle ja omalle elämällekkin. Esimerkiksi Rytmiryh-mä etsii koko ajan uusia ja aktiivisia ihmisiä kirjoittamaan juttuja Alkorytmiin. Jos ver-baalinen säiläsi on yhtä terävä kuin sanainen arkkusi on täysi, ota välittömästi yhteyttä! Vielä suurempaa vastuuta haluavien kannat-taa suunnata katseensa hallitusvirkoihin, jotka myös ovat uusille opiskelijoille avoinna.

Toki vapaa-aikansa voi käyttää muutenkin. Esimerkiksi Blizzardin menestyspeli World of

Warcraft on kouruttanut jo useamman kiltai-laisen viettämään iltansa pelin ääressä. Pelire-portaasimme koittaa valoittaa ulkopuoliselle, mikä pelistä tekee niin ihmeellisen. Kannattaa kuitenkin hieman varoa pelaamisen kanssa – eräs rankemman linjan WoWittaja kertoi käyttäneensä yli puolet kuukauden tunneista pelaamiseen...

Heitänpä ilmaan ehdotuksen fukseille: kirjoittakaa muutamalla sanalla fuksisyksyn kokemuksistanne, ja lähettäkää jutut osoit-teeseen alkorytmi@niksula.hut.fi. Jos juttuja tulee, julkaisemme niitä seuraavassa tai sitä seuraavassa lehdessä. Uskallanpa luvata parhaan jutun kirjoittajalle palkinnoksi leffalipunkin!

Hyvää syksyn jatkoa,

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'Pete A.', written in a cursive style.

ALKORYTMI

3 / 2005

Päätoimittaja

Tuukka Haapasalo

Toimittajat

Ferrix Hovi

Asko Kokkonen

Anu Markkola

Inga Miettinen

Olli Mäkinen

Simo Neuvonen

Tapio Oikarinen

Niko Setälä

Ulkomaankirjeenvaihtaja

Martti Jakobsson

Vapaat

Tomas Günther

Annu Myllyniemi

Riku Saikkonen

Ulkoasu

Tuukka Haapasalo

Annu Myllyniemi

Riku Saikkonen

Kansikuvat

Tomas Günther

Alkorytmi

Tietokilta ry:n kiltalehti

Postiosoite:

PL 5400, 02015 TKK

Sähköposti:

alkorytmi@niksula.hut.fi

W3lkorytmi:

<http://www.tietokilta.fi/Alkorytmi/>

Painos: 250 kpl

Painopaikka: Valopaino Oy

2 Pääkirjoitus

Koulu, Alkorytmiä ja WoWia

3 Sisältö

Tämähän se.

4 Puheenjohtajan palsta

Vaalikokousta odotellessa

5 Samppanjanmaistelua

tai kuinka tuhota rahaa mielihyvän tavoittelussa

8 Ajankohtaisuuksia ja ajattomuuksia

Uusi palsta kertoo tuoreimmat uutiset.

10 Kielikylpy: Whitespace

Esittelyssä jälleen yksi syystäkin tuntemattomaksi jäänyt kieli.

12 World of Warcraft

Mikä uutuuspelissä kiehtoo?

16 Häkätyt elämät osa 5: Fuubar

Tunnelma tiivistyy!

18 Mitä meksikolainen syö?

Julkaissamme edellisestä lehdestä puuttumaan jääneen osan jutusta

19 Kun maailma räjähti

Toimittajamme koki kesällä jännittäviä hetkiä kotonaan.

20 Ryhmikokki kokkaa

Teetä ja akhvia

22 Dr. Taschenkrebs

Tohtori vastaa taas lukijoiden kysymyksiin.

23 Pikku-tikkiläisen puuhapalsta

Muodikas Sudoku ja perinteinen labyrintti

Puheenjohtajan palsta

Iiro Ojala

Vuosi on kuin varkain vierähtänyt jo marraskuulle. Tietoteekkarin syyspäivät ovat niin lyhyitä, ettei valoisa-aikaa ehdi aina edes huomaamaan. Onneksi Paniikissa on vielä keinovaloa riittänyt ympäri vuorokauden.

Killassa syksy on sujunut varsin perinteiseen ja vakiintuneeseen malliin. Phuksit ilmestyivät jokavuotiseen tapaan piristämään kiltahuonetta ja killan tapahtumia, ja vanhemmat tieteenharjoittajat huomasivat taas olevansa vuoden lähempänä valmistumista – tai ainakin vuoden kauempana opintojen aloittamisesta. Killan järjestämissä tapahtumissa on tänä vuonna yritetty erityisesti panostaa tapahtumien sisältöön pelkän lukumäärän sijaan. Esimerkkinä onnistuneesta tapahtumasta mainittakoon Tietokillan ensimmäiset vuosittaiset Inttisitsit (tunnetaan myös toisina vuosittaisina Hevisitseinä), joiden mainio tunnelma painui kokeneidenkin sitsaajien mieliin poikkeuksellisen hyvin.

Syksy on myös aikaa, jolloin useat yhdistykset etsivät toimijoita tulevalle vuodelle. Näin on myös Tietokillassa. Killan sääntömääräinen vaalikokous pidetään torstaina 17.11., ja tätä kirjoittaessa ehdokasasettelu on jo täydessä vauhdissa. Mutta mukaan ehtii vielä aina kokouspäivään asti! Mitään viroista ei ole etukäteen kähmitty kenellekään, ja kaikki ehdokkaat ovat samanarvoisia.

Mikäli killan toiminta vähänkin kiinnostaa, en voi kuin suositella mukaan lähtemistä joko hallitukseen tai toimihenkilöksi. Yhdistystoiminta on parhaimmillaan hauskaa, opettavaista ja henkisesti palkitsevaa. Se on ainutlaatuinen harrastus, joka helposti syö kaiken sille suodun ajan. Mutta se myös antaa erittäin paljon. Yhdistyksen luottamusteh-

tävässä toimiminen opettaa uskomattoman paljon käytännön organisoimisesta, johtamisesta, kommunikoinnista ja erilaisten ihmisten kanssa työskentelystä.

Kaikilla opiskelijajärjestöillä on yksi yhteinen ominaispiirre: Yhdistysten aktiivisin väki vaihtuu suhteellisen tiheään, eikä kokemusta pääse koskaan kertymään kovin paljoa. Vaikka tiheään vaihtuvuuden seurauksena vuosittain tehdään yhä uudestaan ja uudestaan samoja virheitä, uskon sen olevan samalla yksi opiskelijatoiminnan parhaita ominaisuuksia. Väen vaihtuessa aina häviää tietoa ja taitoa, mutta samalla avataan tilaa uudelle ajattelulle. Ilman turhan raskaita perinteitä uusi, avoin ja innokas sukupolvi pääsee toteuttamaan luovaa hulluuttaan mahdollisimman hedelmällisessä ympäristössä. Ja hulluista ideoista ovat aina syntyneet opiskelijaliikkeen parhaat tempaukset.

Yritän itse vähitellen väistyä aktiivisimmasta kiltatoiminnasta uusien haasteiden pariin, ja toivotan kaikki uudet toimijat lämpimästi tervetulleiksi killan toimintaan!

Hauskaa syksyn jatkoa, menestystä opin-toihin ja tapaamisiin vaalikokouksessa,

Iiro

Samppanjanmaistelua

(tai kuinka tuhota rahaa mielihyvän tavoittelussa)

Henri Hassel

Maistelijat:

Teddy Grenman

Katri Pietilä

Jari Kirma

Katarina Uusi-Esko

Tapio Oikarinen

Henri Hassel

Disclaimer: tämän jutun nautinta on kiinni mielentilasta. Sopiva mielentila saavutetaan esimerkiksi nauttimalla pullo vuosikertasamppanjaa ja mieluiten hyvässä seurassa. Seura tosin ei ole pakollinen. Kunhan nauttii.

Olimme siis kuusi nautiskelijaa. Wapun lähesytyessä mietimme keinoja viihdyttää itseämme ja nautiskella samalla. Oikeastaan mikäs sen parempaa kuin järjestää samppanjanmaistelu. Ja mikä samppanjanmaistelu siitä siunaantui-kaan...

Olimme varautuneet patterilla maisteltavia samppanjoita. Hintaluokalla ei juuri ollut väliä vaan valitsimme maisteltavat ottamalla mukaan sekä tuttuja että uusia samppanjoita. Kahta lukuun ottamatta kaikki olivat vuosikertasamppanjoita. Maksimoidaksemme iloisen tunnelman, päätimme juoda samppanjat sen sijaan, että olisimme niitä maisteltuamme sylkeneet kuohujuoman pois. Tämä päätös saattoi elävöittää loppupään maisteluita ja kommentteja samppanjasta.

Jotta ilta ei aivan menisi juomingin puolelle, olivat illan isäntä ja emäntä loihittineet meille varsin kelvollisen ja erittäin maittavan

aterian. Maistuva alkupala koostui juustokinkku-saksanpähkinäsalaatista. Pääruuaksi oli loihdittu valkoviini-kermakastikkeella höystettyä kuhaa pinaattipedillä tarjoiltuna. Toki aterian läpi nautittiin samppanjaa.

Mutta menkäämme samppanjoihin. Illan korkkasi varsin uusi tulokas Alkon katalogissa, Taittinger Comtes des Champagnes Blanc des Blancs, vuodelta 1995. Ensimmäinen samppanja laittoi riman varsin korkealle. Väri oli haalean keltainen, tuoksussa löytyi raikkautta ja sitruunaa. Maussa taasen tuntui paahtoleivän aromeita pitkän kukkaishunajälkimaun saattamana. Jotkut intoutuivat kutsumaan intensiivistä makua maskuliiniseksi, toiset taas kommentoivat maun vaikeutta, mutta kaikki yhtyivät makunautinnon tuovaan voin makuun. Kaiken kaikkiaan huippusamppanja, jossa kaikki ominaisuudet ovat kohdallaan.

Toisena maistelun kohteena olleeseen Jacquesson Avize Grand Cru Blanc des Blanc 1995:n oli täysin uusi tulokas maistelussa. Rohkeina lähdimme tutkimaan samppanjaa ensin toki värin ja tuoksun perusteella. Väri erosi vain hieman oletusarvoisen haaleankeltaisesta ja tuoksukin oli perinteinen kukkaisuus. Samppanjasta ei tuntunut irtoavan

mitään ennen maistamista, tuoksu oli varsin laimea ja olematon. Maistelussa raatimme koki samppanjan hyvin ristiriitaisena. Juoma kirvoitti kommentteja kuten ”sitruunainen rusinamehu” ja ”polttava jälkimaku”, mutta toisaalta ”naseva, tytöt tykkää” ja ”tää on just hyvää nousun tavoittelemiseen”. Makunsa kullakin.

Varsin tuntematon nimihirviö Pol Roger Cuvée Sir Winston Churchill 1995 oli seuraavana. Tässä vaiheessa konsepti ”katso, haista, maista” oli jo hyvin hallussa ja huomio keskittyikin muodostamaan entistä kuvauksellisempia mietteitä samppanjasta. Ensimmäisenä huomio kiinnittyi kupliin, jotka pienuudellaan viehättivät katsojan tuijottamaan lasia moniksi minuuteiksi tuoden mieleen laavalampun. Kuplien lisäksi samppanjassa oli verrattain tumma väri. Maultaan Pol Roger taasen ei yllättänyt. Maku oli ohut ja mitänsanomaton. Ainoa selkeä piirre oli hienoinen paahtoleivän maku. Eräs suuri samppanjanystävä tekikin osuvan yhteenvedon samppanjasta lausumalla ”huoh”.

James Bondinkin makunystyröitä kutkuttellut klassikkosamppanja Bollinger oli valittu myös maisteluun. Tällä kertaa vuosikerta oli 1997 eli varsin tuore tapaus. Raatiin ei suinkaan uppoa ihan mikä tahansa, vaan toisten mielestä samppanja oli uudella tapaa paha, tuoksun hyökätessä päälle kuin yleinen syyttäjä ja hajun muistuttaessa yleistä vessaa. Taas toiset ylistivät samppanjan tammisuutta ja rotevuutta ylimpiin sfääreihin. Samppanjaa voidaankin kuvailla tosimitiehen samppanjaksi, ei heikkohermoille.

Ensimmäinen vuosikerraton samppanja Maily Grand Cru avasi viidennen maistelu-

kierroksen. Tässä vaiheessa raati oli jo hyvin päässyt vauhtiin ja käsittelyltä ei säästynyt tämäkään samppanja. Tuoksun ollessa tympeä ja lyhyt siirryimme välittömästi maisteluun.

Tuttifruuttimaisen laaja maku antoi olettaa enemmän kuin antoikaan ja samppanja vain yhtäkkiä ei enää maistunutkaan suussa. Raati paheksuu yksimielisesti.

Makuhermomme suorastaan huusivat parempaa maisteltavaa ja eikö pöytään saapunutkin illan ennakkosuosikki, Krug Brut Champagne 1988. Brutaalisti sanottuna väri oli suorastaan kusenkeltainen ja kuplat pieniä, sieviä ja jopa psykedeelisiä. Tuoksussa oli vanhuuden tuomaa varmuutta ja hienostuneisuutta. Ensimmäisen maistamisen mukanaan tuoma pinkeä sitrus ja inkiväärin hieno maku liudentui meijerivoimaiseen täyteläiseen jälkimakuun, joka tuntui kestävän ikuisuuden. Myös kahvin ja viinimarjan aromit tulivat esille seuraavilla maisteluilla. Uskomaton samppanja, raadin ehdoton ykkösvalinta.

Krugin antaman hurmion voimin jaksomme seuraavaan maisteltavaan pulloon, johon valittiin hieman erilainen vuosikerraton: Jacques Selosse Substance Brut. Samppanjaa voi kuvata ainoastaan kahdella sanalla, tutusti

erilainen. Vaikka juoman tunnisti samppanjaksi, ei voinut uskoa hyvin täyteläistä, mutta erittäin hedelmäistä makua. Selkeimmin maussa erottui omena ja hyvänä toisena pähkinä. Eroa täysin muista maistelluista samppanjoista. Onkin sanottu, että Jacques Selosse on Champagnen alueen kauhukakara, joka ei piittaa perinteistä.

Vaikka ilta oli jo pitkällä, riitti maisteltavaksi vielä illan viimeinen pullo, tutun ja turvallisen ”keltaisen lesken” vuosikertaversio, Veuve Clicquot Ponsardin Vintage Reserve 1998. Tämä testin nuorin samppanja yllätti raadin olemalla nuoreen ikäänsä nähden hyvin kehittynyt. ”Njet ploha” kuului useammankin maistajan suusta kun taas toiset kuvailivat samppanjaa sanoin ”aika oolrait” ja ”perus”. Kaiken kaikkiaan olimme yksimielisiä siitä, että samppanja oli ”ihan hyvä”.

Aika kulki siivillä ja hieman vajaan viiden tunnin jälkeen olimme saaneet urakkamme päätökseen. Tässä vaiheessa ainakin allekirjoittaneella vallitsi mukavan raukea olotila. Nautinnon määrää kun on vaikea mitata, voin todeta vain että nautimme kukin tilaisuudesta

täysin siemauksin. Lopuksi vielä pari valittua lainausta, joita illan mittaan saimme kuulla:

- ”rintakarvojen leipominen pizzaan turkkilaisten toimesta”
- ”daisarit!”
- ”vetää vaan eikä mitään jää suuhun”
- ”kuplat kuin moottoritie”
- ”pikkusisko vei spärdarit, kaikki!”

Uskokaa tai älkää, nämä kaikki liittyvät tavalla tai toisella maisteltuihin samppanjoihin.

Maistellut tuotteet

Taittinger Comtes des Champagnes Blanc des Blancs 1995

Jacquesson Avize Grand Cru Blanc des Blanc 1995

Pol Roger Cuvée Sir Winston Churchill 1995

Bollinger 1997

Maily Grand Cru

Krug Brut Champagne 1988

Jacques Selosse Substance Brut

Veuve Clicquot Ponsardin Vintage Reserve 1998

Tue Oct 25 19:38:06 EEST 2005

<http://www.jibble.org/comicbot/>

Ajankohtaisuuksia ja ajattomuuksia

Uusi ajankohtaisuuksia ja ajattomuuksia -palsta kertoo, mitä tapahtuu kohta ja mitä on juuri tapahtunut. Lisänä on vinkkejä asioista joita voi tehdä vailla tarkempaa aikasidonnaisuutta.

Niko Setälä

Tulevaisuus on jo kohta!

Seuraava tilaisuus kokoontua yhdessä vesikulkuneuvon on tietysti Phuksicruise Tukholmaan, joka järjestetään marraskuun loppupuolella, 21.II.-23.II. Ja laivan myymälästä saa tietenkin myös kuohujuomaa. Viralliselle risteilylle ovat

Juuri mennyttä

Tämänvuotisen syyskuun alussa saapui korkeakouluun ja kilttaamme jälleen kasa uusia phukseja. Ensimmäisten päivien hämmennys alkaa toivottavasti jo olla takanapäin, vaikka killan hallitus parhaansa tekikin sekoittaakseen phuksien päät muun muassa hallituksen esittelyvideon muodossa. Jos hämmennyksen haluaa kokea uudestaan, saattaa video olla jossain tallella.

Tietokillan webbisivut on uudistettu modernin tekniikan ihmekeinoin ja saattaaapi sieltä silti löytää myös sisältöä entiseen tapaan. Kuuleman mukaan myös tenttiarkistolle olisi vihdoinkin tehty jotain.

Kiltahuone on myös saanut uuden ilmeen. Jo kesällä alkanut uudistusprosessi on sisältänyt seinien maalaamista, uusien kalusteiden hankintaa ja nikkarointia ja tietysti luovaa sisustussuunnittelua. Lopputuloksena alkaa jo olla nähtävillä, kun uudet sohvakin viimein saapuivat kiltistä komistamaan. Väriyllätys on tiedossa vanhaan totuneille. Entiset palvelut ovat edelleen paikallaan, limpparia saa kahdesta automaatista ja karkkia yhdestä. Uutena limulaatuna nyt saa myös Dr Pepperiä, mistä riemuitkaamme. Päätteet ovat omassa hyllyssään ja pelikonsolit telkkarin kanssa siististi paketoituna. Ainakin toistaiseksi yleisilme on pysynyt siistinä ja sohvilla ei näy vielä liiallisen käytön jälkiä. Bonuksena Kiltacamien

määrä on lisääntynyt yhdellä ja tästä kolmannelta kamerasta voi seurata näppärästi keittiön kahvinkeitin tilaa. Jotain uutta saattaa vielä olla luvassa syksyn mittaan, kannattaa käydä siis katsomassa.

Tunnetusti kuohujuomat ja vesikulkuneuvot sopivat hyvin yhteen. Ehkä paras osoitus tästä on perinteinen kiltaristeily eli tuttavallisesti skumppakruise, ideana matkustaa vesibussilla paikkaan X kuohuviiniä ja samppanjaa nauttien. Tänä syksynä risteilyä oli erittäin suosittu ja reitti Helsingin Merisataman ja Suomenlinnan edustan kautta Kulosaaren taakse tarjosi mukavia maisemia. Jatkopaikalla Kulosaaren kartanolla oli mainio ruoka- ja juomatarjoilu ja hämmäntävänä ohjelmana karaokea.

tänä vuonna saaneet ilmoittautua myös muut kuin phuksit ja ISOhenkilöt. (Ja epävirallisestihan laivalle voi tulla kuka tahansa.) Laivana toimii jälleen hyväksi havaittu Silja Symphony, jonka avara kävelykatu vie meidät mukavasti kostaan meritunnelmaan. Konseptina on ”Päivä Tukholmassa” ja tapana onkin ollut raahautua maihin ainakin käymään Burger Kingissä, niitä kun ei Suomesta löydy. Jotkut saattavat

jopa jaksaa olla ulkona koko päivän! Jos keskustan turistikohteet eivät jaksaa kiinnostaa, voi elämyksiä hakeva matkailija käydä vaikka Höllön grillillä makkaralla. (Tunnelbana Gärdetistä T-Centraleniin, Pendeltåg Stockholm C:stä Södertäljeen ja bussi 784 Södertäljestä Höllön asemalle, matka-aika yhteensä vajaat kaksi tuntia. Grillillä on noin kymmenen minuuttia aikaa nauttia makkara ennen paluubussia.)

Ja Tietokillan vaalikokous on tietysti myös pian. On sinun vuorosi tulla toimintaan mukaan ja tehdä killasta mahdollisimman miellyttävä ja kiinnostava. Jos jotain on mielestäsi vialla, nyt on aika tehdä muutos! Kaikki virat ovat halukaille avoinna, joten astukaa rohkeasti ehdolle. Tarjolla on hallituspaikkoja ja toimarinakkeja, kaikki haasteita ja elämyksiä täynnä. Ja kannattaa vaalikokoukseen tulla ainakin väliaikakahvin ja -pullan takia. Ja vaalikokouksen jatkoille ihmettelemään Otaniemiä.

No entäs sitten?

Ai ei kiinnosta? Jos opiskelijatoiminta alkaa tuntua pötköltä, kannattaa välillä käydä jossain muuallakin. Seutu on käymättömiä paikkoja täynnä, käy niissä. Kävele pitkospuita pitkin Lammassaareen. Kiipeä Högbergetin huipulle tutkailemaan maisemia. Käy Vantaan Reunassa, linjakartan ulkopuolella. Puhu kuin plussapallo.

Yksi hyvä tapa viettää loppoaikaa on käydä Suomen elokuva-arkiston näytöksissä elokuva-teatteri Orionissa. Syksyn ohjelmisto löytyy internetistä, <http://www.sea.fi/>. Ohjelmassa on ollut mm. piirrettyjä sunnuntai-iltapäivisin ja itketysklassikko Cherbourgin sateenvarjot. Tunnelmallisen teatterin lipunhinnat ovat varsin kohtuullisia ja penkit aivan mahtavia.

Ja myös ei-kaupalliset harrastajaelokuvat ovat usein katsomisen arvoisia. Useimmat ovat

varmaan kuulleet Star Wreckin valtavasta kansainvälisestä menestyksestä. Elokuva on hieno näyte siitä, mitä voi saada aikaan jos vain tahtoa riittää. Mutta muitakin tekijöitä riittää. Esimerkiksi Ihmiskunnan ainoa toivo (<http://www.mystinenportaaali.com/iat/>) on juuri julkaissut uuden 20-minuuttisen elokuvan ”Emma”, joka on saatavilla ryhmän verkkosivuilta. Kannattaa katsoa!

Kiinnostaako jokin tietty asia? Ota selvää. Asioihin kaivautuminen on usein palkitsevaa. Ja mikä olisikaan parempi miljöö uppoutua keretyneeseen nippelitietoon kuin TKK:n kirjaston kellarit? Pääkirjaston päätason alta löytyy kaksi vanhoilta kirjoilta ja pölyltä tuoksuvaa kerrosta, josta löytyvät sarjakokoelmat. Eli kaiken maailman julkaisuja ja lehtiä, kaikilta tekniikan aloilta. Ehkä jopa muiltakin. Tänne on helppo kaivautua ja unohtaa, että oikeasti piti lukea tenttiin.

KIELIKYLPY: WHITESPACE

Ferrix Hovi

TÄMÄ JUTTUSARJA KÄSITTELEE HAUSKOJA JA HYÖDYLLISIÄ OHJELMOINTIKIELIÄ, JOTKA EIVÄT OLE NIITÄ KAIKKEIN TUNNETUIMPIA. KOLMANNESSA OSASSA KÄSITELLÄÄN WHITESPACEA.

Barbaaristen ohjelmointikielten kääntäjät sivuuttavat huomattavan määrän olennaista dataa ja siten hukkaavat kaiken sen mitä ohjelmoija on välilyönneillään pyrkinyt sanomaan. Ainoa kieli, jossa tämä informaatio osataan hyödyntää tehokkaasti on Whitespace. Kieli on huomattavasti monimutkaisempi kuin Brainfuck eikä siksi ole läheskään yhtä ilmaisuvoimainen.

Whitespace sai alkunsa, kun kaksi herraa Edwin Brady ja Chris Morris olivat ilmeisen kovassa humalassa. Tulkin referenssi-implemентаatio on kirjoitettu väsyneenä.

Kieli on pinopohjainen ja käytettävissä on jopa 29 eri käskyä. Käskyt on jaettu viiteen eri ryhmään: pinon manipulointi (), aritmetiikka (), keon käsittely (),
vuonohjaus (

) sekä syöte- ja tulostevirrat (

). Toisin kuin aiemmissa lehdissä käsitellyissä kielissä, Whitespacessa voi määritellä aliohjelmia. Lisäksi aritmeettisiin operaatioihin kuuluvat täysin turhat jako- ja kertomisoperaatiot.

Kielessä käytettävät merkit ovat ASCII 9, 10 ja 32. Nykyisessä versiossa ei siirrettävyyssyistä tulkita DOS-rivinvaihdosta tuttua merkkiä 13. Se tulkitaan muiden merkkien ohella kommentiksi.

Whitespace soveltuu erittäin hyvin suurten teollisuuslaitosten prosessinhallinta- ja turvallisuusjärjestelmien konekieleksi. Lisäksi näin merkittävän kielen osaaminen on erittäin hyvä lisäys cv:hen.

Yhteenveto:

- + Ulkoasultaan kaunis
- + Luotu innovatiivisessa tilassa
- + Helppo kommentointitapa
- + Steganografiset ominaisuudet
- 22 ylimääräistä käskyä

Esimerkkikoodi ratkaisee Hanoi tornit erittäin ripeästi.

```
1 Ratkaise Hanoi tornit näppärästi.  
2  
3  
4  
5  
6  
7  
8  
9  
10  
11  
12  
13  
14  
15  
16  
17  
18  
19  
20  
21  
22  
23  
24  
25  
26  
27  
28
```

29	66
30	67
31	
	68
32	69
33	
34	70
35	71
36	
37	
38	
39	
40	
41	72
	73
42	
43	74
44	
45	75
46	
47	76
	77
	78
48	
49	79
50	
51	80
52	
53	81
54	82
55	
	83
56	84
57	85
58	
59	86
60	87
	88
	89
61	
62	
63	
64	
65	

Edellisessä numerossa olevan Shakespeare-juttun esimerkkikoodiin oli päässyt livahtamaan virhe. Julkaisemme korjauksen tässä:

```
84,85c84,85
< Ophelia:
<     Thou art as ugly ad the quotient between the Ghost and twice the
---
> Juliet:
>     Thou art as ugly as the quotient between the Ghost and twice the
```

WORLD OF WARCRAFT™

VIIME VUODEN LOPUSSA ILMESTYNYT WORLD OF WARCRAFT ON VALLOITTANUT PELAAJIEN SYDÄMET. BLIZZARDIN UUTUUSPELI ON KOUKUTTANUT MILJOONAT PELAAJAT YMPÄRI MAAILMAA VIETTÄMÄÄN VAPAA-AIKANSA TIUKASTI KONEEN ÄÄRESSÄ. PELAAJIEN INTOHIMO WOWIA KOHTAAN LÄHENEKIN JO ADDIKTIOTA. MIKÄ PELISSÄ SITTEN KIEHTOO? ALKORYTMI PALJASTAA PELIIN LANGENNEIDEN TIKKILÄISTEN KOHTALONTARINAT.

Alinea

Tason 36 trollišamaani
Ammatti: yrteillä parantaja
-alkemisti

Aloitin pelaamisen, koska poikaikästäni oli alkanut pelata ja peli vaikutti sivusta seurattunakin hauskalta. Pelasin kokeilutunnuksilla viikon verran ja olin sen jälkeen jo tarpeeksi koukussa hankkijakseni pelin itselleni, kuukausimaksuineen päivineen. Olin aikaisemmin pelannut lähinnä seikkailupelejä ja esimerkiksi autopelejä ja tasohyppelyitä, joten WoWin lajityyppi oli minulle melko uusi. En sitä paitsi ollut moneen vuoteen tullut pelanneeksi juuri mitään (Monkey Islandien veroisia seikkailupelejä ei valitettavasti taideta nykyään enää tehdä).

Pidän pelin sosiaalisista piirteistä; joitakin tehtäviä esimerkiksi on hyvin vaikea suorittaa ilman muiden pelaajien apua. Joskus on siis melkein pakko lyöttäytyä tuntemattomien kanssa kimppaan ja tehdä tehtäviä yhdessä. Samalla anonymiteetti kuitenkin säilyy niin hyvin kuin itse haluaa.

Quintar

Tason 54 yöhaltiadruidi
Ammatti: räätäli-lumojaja

Ennen pelaamisen aloittamista kuvittelin, etten koskaan sortuisi maksamaan kuukausittaisia pelaamismaksuja. Kun useampi kaveri oli ehtinyt suositella peliä, aloin miettiä miltä hieman yli kymppin kuukausimaksu todellisuudessa tuntuisi kukkarossani – rahatalouteni nyt ei parin tuopin kokoiseen maksuun kaadu.

Peli iski kuin Diablo II konsanaan: on mättöä, tavaroiden keruuta ja hahmon kykyjen kasvatusta. Mitä muuta tietokoneroolipeliltä voisi vaatia? Mitään kovin ihmeellistä peli ei tarjoa, mutta pelaajien koukutuksen Blizzard hallitsee – pitkällisen seikkailun jälkeen hahmolle tipahtaa taas vähän edellistä parempi ase, jolla hirviöitä on hieman mukavampi mätkjä. Ja ihan pakkohan sitä on heti päästä kokeilemaan!

Uhrak

Tason 40 örkkiwelho
Ammatti: räätäli-lumojaja

En tiennyt pelistä oikeastaan mitään ennen sen ostamista, ainoastaan, että sen jälkeen ei vapaa-ajan ongelmia olisi. Parin pelikuukauden aikana peliä onkin tullut pelattua noin kymmenen vuorokautta. Pelin viehätys on hienoissa grafiikoissa, hyvässä tunnelmassa, pienimuotoisessa kilpailussa muita pelaajia vastaan sekä siinä, että hahmoaan voi parantaa koko ajan, ainakin ylimmälle tasolle 60 asti. Pelin valmistaja myös päivittää peliä koko ajan, joten vaikka pääseekin ylimmälle tasolle, voi peliä jatkaa uusissa seikkailuissa ja varsinkin pup-palvelimilla vihollisia yksin tai ryhmissä kurittaen. Serverit ovat yhteisiä koko Euroopalle, ja onkin hauska pelaila erimaalaisten tyyppien kanssa. Pelin maksullisuus ei mielestäni ole ongelma, vaan hyvä asia – typerästi käyttäytyviä murrosikäisiä ei ole liikaa pelikokemusta häiritsemässä.

World of Warcraft -hahmoesittely

Nimettömiä WoWittajia

WoWin suosio on ilmeinen, ja peli onnistuu koukuttamaan pelaajan viettämään tuntikausia koneen ääressä. Pelissä tapetaan hirviöitä, kerätään tavaroita, suoritetaan tehtäviä ja saadaan kokemusta, jonka avulla nouseaan tasoja. Pelihahmot voivat nousta maksimissaan tasolle 60 (lisäosan kanssa 70), mutta peli ei suinkaan lopu tällöin. Ylimpien tasojen hahmoille on tarjolla isoja ryhmäseikkailuinstansseja, joissa mitellään voimia todella suurilla örmyjä vastaan. Alkorytmi esittelee kaksi lopputason hahmoa, Pinkin ja JayLetun:

Pinkki

Pinkki on hyväntahtoinen alkoholiin menevä gnome, joka on nimetty hiustensa värin mukaan. Pinkki ompelee mielellään ja on tehnyt osan vaatteistaan itse. Pinkin toinen ammatti on insinööri. Hän tekee paljon elämää helpottavia laitteita, kuten mekaanisia eläimiä ja heijastuslaitteita, jotka laittavat loitsut takaisin niiden loitsijalle. Laitteiden avulla Pinkki hiipii patrollin ohi pomon luo, heijastaa osan loitsuista takaisin ja tappaa pomon yksin.

Pinkki kokeilee jatkuvasti uusia asioita ja saattaa siinä samalla tehdä jotain, mitä ei ollut ihan tarkoitus tehdä. Tässäkin Pinkin insinööritaidot tulevat avuksi: kun kaikki muut ovat kuolleet, Pinkki tulee ja yrittää kaapeleilla herättää kuolleet henkiin.

Pääasiassa Pinkki tappaa isoja lohikäärmeitä (Azuregos, Onyxia) ja juoksentelee kovasti helvetin näköisessä paikassa tappamassa paikallisia asukkeja. Tämä vaatii isoja, yleensä 40 hengen ryhmiä, joissa tiimityö tiivistyy.

Pinkin taidot on tehty juuri ylläolevia tilanteita varten; Pinkki ei osaa tehdä niin paljon vahinkoa kuin muut, mutta osaa pelastautua menemällä jään sisään. Useasti taitonsa uudelleen opetelleena Pinkki ei vaihda niitä enää mielellään. Nykyiset taidot pitävät Pinkin hengissä auttaen samalla manan palautumista.

Pinkki on maagi, jonka päätaidot ovat veden tekeminen, portaalien luominen ja silloin tällöin myös jonkun lampaaksi muuttaminen. Joskus hän poistaa myös pahoja loitsuja. Pinkki juoksentelee tällä hetkellä instansseissa tavoitteenaan käydä niissä kaikissa. Pinkillä on myös hauskoja tavaroita. Hän pyrkii keräämään kaikkia hassuja insinöörikamoja, mutta myös eppiset tavarat ovat hänelle mieluisia. Tämän hetkinen suosikki on pinkki domiointisauva.

JayLettu

JayLettu on temppeleiritari. Hän tulee ja pelastaa maailman kiiltävässä haarniskassaan ison kultaisen hevosensa selässä käyttäen hohtavia aseita ja Pyhiä taikoja. Paitsi että se ei oikeasti mene ihan näin. JayLettu on ryhmäpelaaja, joka ei luokkansa valinnan takia osaa oikeastaan mitään hyvin, mutta monta asiaa kohtuullisesti.

JayLettu on selviytyjä ja siinä hän auttaa myös muita. Temppeleiritarit pitävät ryhmänsä hengissä (kun muut tekevät työt). Temppeleiritareita voi yrittää laittaa pitämään hirviöt aisoissa ja itsensä kimpussa, mutta taistelijat tekevät sen paremmin. Myös kavereiden parantamista voi kokeilla, mutta mana ei riitä suurempaan toimintaan, joten on parempi pitää pappi mukana. Temppeleiritarien core competence on erilaisten maagisten toimintaa häiritsevien ilkeiden loitsujen poistaminen porukalta. Myös myrkkujen poisto onnistuu.

JayLettu osaa tehdä miekkoja, mutta hän on laiska ja juoksee mieluiten instansseissa ja hakee sieltä tarvittavat varusteet. Aseita on kertynyt mittava kokoelma, mutta itselleen hän ei ole tehnyt mitään, koska se tulee kalliiksi. Koska luokka on hybridi, myös varus-

teita tarvitsee paljon, ja niitä onkin pankki täynnä.

JayLettu ei ole aktiivisesti enää mukana pelissä. Oli varsin ikävä yllätys, että pelin toiseksi vaikeimmassa instanssissa temppeleiritarit toteuttavat itseään rämpyttämällä yhtä nappia, joka poistaa magiaa. Ja kun suuri osa pelistä on instansseja, tähän tulee henkisesti valmistautua. Periaatteessa joka luokalla on funktio, jota se toteuttaa lopussa. Näistä kannattaa kysellä muilta pelaajilta, jotka ovat ”loppupeliä” nähneet.

Pelin termistöä

plz = please
k = ok
np = no problem
cya = see you
m8 = mate, friend
ty = thank you
nvm = nevermind
omw = on my way
nub, n00b = newbie*

*) pelaaja, joka ei (vielä) vaan osaa

Pelin sisäisessä chatissa käytetään omaa chattislangiaan, joka toisinaan saattaisi yllättää jopa ihq-teinixit. Vieressä on lueteltu joukko yleisimpiä keskustelussa viliseviä lyhenteitä.

Thu Oct 27 11:53:50 EEST 2005

<http://www.jibble.org/comicbot/>

Häkätyt

elämät

Osa 5: fubar

Masa on joutunut epätikkiläiseen tapaan kahden neidon loukkuun. Sekä fiksuksi osoittautunut hunajapupu Sallamari että sisäisesti kaunis söpöliini Elisa käyvät kuumana häneen. Masan luottokaverilla Saulilla on ollut myös intressejä neitoja kohtaan.

Masa oli karannut töihin lepuuttamaan Hermojaan ja miettimään asioita. Hänen tuottavuutensa lähenteli perjantai-iltapäivän tasoa kun Sallamarin ja Elisan suudelmat palasivat yhtenäen hänen mieleensä. Ei tässä nyt näin pitänyt käydä.

Masa surffasi killan sivuille ja vilkaisi kil-tacamiin. *Mitä vittua?* Sohvalta istuskelivat Sauli ja Sallamari ja Sallamarin käsi silitte-
li ihan selvästi Saulin

hiuksia, ja tytön kasvatkin olivat aivan liian lähellä Saulin poskea. Saatanan Sauli! Sitä se aamuinen hiljaisuus puhelimesta oli merkinnyt! Siksi Sauli oli alun perinkin yllyttänyt Masan Elisan kimppuun! Sauli oli koko ajan itse halunnut Sallamarin ja vain yrittänyt rai-

vata hänet tieltään. Masa kihisi raivosta.

Internationalen pärähti soimaan ja Masa vastasi. ”Heippa, kulta!” Elisan ääni sanoi puhelimesta. ”Ootsä töissä?” ”Joo.” Masa vastasi masentuneena. ”No, miltä ne sun kiireet nyt näyttää? Ehditsä lähteä sinne leffaan? Tai hei, jos sulla on ollut rankka koulu- ja työviikko, niin mä voisin tehdä sulle vaikka ruokaa.” Eli-

Tällaista kyytiä hän ei ollut saanut edes Sallamarilta.

sa ehdotti. ”Joo, se vois olla jees”, Masa vastasi lakonisesti. Millään ei ollut enää mitään väliä, kun Sauli ja Sallamari kiehnäsivät yhdessä ja vielä julkisesti kiltiksellä. ”Okei, tuu seiskalta. Moi.” Masa jäi tuijottamaan luuria. No, aina-

kin naisongelmat ratkesivat. Tosin olisi ollut mukavaa ratkaista ne itse ja haluamallaan tavalla. Mutta olihan Elisa parempi kuin ei mitään.

Masa *Elisa pyörähti ympäri ja suuteli Masaa intohimoisesti.* liittymään seuraansa.
saapui Eli-
salle hieman ennen seitsämää. Elisa hääräili solun keittiössä ja kehoitti Masaa menemään huoneeseensa. Huone oli valaistu kynttilöin ja lattialle oli kasattu tyyntyä matalan pöydän ympärille. ”Istu siihen lattialle. Ei mulla ole oikeen mitään ruokapöytää”, Elisa sanoi ja kantoi pöydälle höyryävän kattilan. ”Mä tein pastaa.” Masa katseli Elisaa, joka oli pukeutunut mustiin nahkahousuihin ja ohueeseen, läpikuultavaan paitaan. Elisän hiukset heiluvat avoinna ja tyttö tuoksui vienosti vaniljalle. Masa katseli Elisaa haltioituneena. Milloin hän olikaan pitänyt Elisaa harmaavarpusena?

Aterian jälkeen Elisa nosteli astioita sivupöydälle. ”Tykkäsitkö?” Elisa kysyi. ”Mutta mä näin sut ja Saulin kiltiksellä ja ajattelin...”
”Joo, oli tosi hyvää”, Masa vastasi ja nousi myös ylös. Masa käveli ihan ja ajattelin...
Elisan taakse ja kiertoivat kätet tytön ympärille. ”Nyt maistuisi vaikka jälkiruoka”, hän murahti Elisän korvaan ja hyväili mustan nahan peittämiä lanteita. Elisa pyörähti ympäri ja suuteli Masaa intohimoisesti. Toisiinsa kietoutunut pariskunta kaatui Elisän sängylle.

Masa makoili raukeana Elisän vuoteella. Saulin jutut olivat sittenkin olleet totta. Elisa oli villikissa. Tällaista kyytiä hän ei ollut saanut edes Sallamarilta. ”Mä käyn nopee vessassa”, Masa kuiskasi kainaloonsa käpertyneen Elisän korvaan ja antoi suukon tytön otsalle. Masa raahusti vessaan ja kuuli kuinka Elisän puhelin pirisi. ”Joo, on mulla se kirja. Tuu vaan hakee. Ai nyt? Kai se käy.” Masa ei kiinnittänyt sen

kummempaa huomiota Elisän keskusteluun, vaan loikkasi vessasta palatessaan takaisin sängylle ja vinkkasi kirjahyllystä kaivelevaa Elisaa

liittymään seuraansa.
”Joo, ihan kohta. Lataudu seuraavaa kiekkaa varten.” Elisa nauroi ja veti Masan kauluspaidan päälle kävellessään Rinnakkaisten käyttöliittymäkääntäjien kirjan kanssa ovelle. ”Ai moi. Tässä tää kirja.” Elisa sanoi henkilölle, jolle oli avannut oven. ”Kenen paita toi on?” Tuttu ääni palautti Masan seitsämännestä taivaasta maan pinnalle. ”Eikö toi ole Masan? Kuka sulla on täällä?” Sallamari paiskasi Elisän ja oven seinää päin ja syöksyi Elisän huoneeseen. ”Vitun paskiainen! Kuinka sä voit tehdä mulle tällasta? Ja vielä ton läskipersehoron kaa?” Sallamarin silmät leiskuivat, kun hän huusi Masalle ja paiskoi tämän lattialla lojuvia vaatteita päin miestä. ”Mutta mä näin sut ja Saulin kiltiksellä ja ajattelin...”, Masa sokelsi kauhuissaan Sallamarille. ”Mitä vittua sä sokelat?” Sallamari huusi. ”Mä näin kiltacamista, kuinka sä kaulailit Saulia sohvalle ja ajattelin, että ei sua kiinnosta, mitä mä teen.” Masa alkoi sisuuntua. Hänhän tässä oli se petetty ja jätetty. ”Vittu sä olet sekaisin! Mä irrotin Saulilta sen villapaidan kaulukseen takertuneen kaulakorun! Mä en ole mennyt painamaan ketään muita niin kuin sä! Senkin vitun mulkku!” Sallamari purskahti itkun ja juoksi ulos Elisän kämpästä. ”Masa, mitä Sallamari selitti? Onko teillä ollu jotain? Mä luulin, että me seurusteltiin.” Elisa sanoi pienellä äänellä ovelta. ”Masa mitä tää kaikki oikeen tarkoittaa?” Masa painoi päänsä käsiinsä ja huokaisi raskaasti. Kaikki oli pilalla.

Seuraavassa osassa tutustutaan matkapuhelinten ihmeelliseen maailmaan...

Mitä meksikolainen syö?

Annu Myllyniemi ja Tomas Günther

Edellisen lehden jutusta jäi taittajan kiireen ja huolimattomuuden sekä lehden tilanpuutteen vuoksi puuttumaan pari osaa. Julkaisemme nyt täydentävän artikkelin.

TYYPILLISIÄ JUOMIA

(Agua fresca de) jamaica

Jamaica-kukasta uutettu viinimarjamehun makuinen juoma

Horchata

Riisistä, manteleista ja kanelista valmistettu raikas juoma. Maistuu melkoisesti riisipuuroilta :)

Michelada

Oluesta (mielellään vaaleasta kuten Sol tai Dos Equis Lager), limetistä ja Worchestershire-kastikkeesta valmistettu juoma. Lisäksi lasin kostutetuille reunoille ripotellaan suolaa. Variaatioita myös ilman W-kastiketta tai sen lisäksi myös esimerkiksi chilikastiketta kuten Tabascoa. Onpa kerran nähty tomaattimehuakin seassa (muistutti jo melkoisesti Bloody Marya).

Muita suosittuja juomia ovat puhdistettu vesi, Coca-cola (Meksikossa juodaan sitä paljon, koska se on hyvä ja halpa sokerin lähde), maito, agua fresca (= ”raikas vesi”) eli jostain tuoreesta hedelmästä ja vedestä sekoitettu raikas juoma, erinomaiset meksikolaiset oluet (valikoima on kattava) sekä tequila (jota oikeasti juodaan raakana ilman makua pilaavia limettä ja suolaa!) ja rommi.

Coronita eli pikku-Corona

Koostettuna: varaa kalenteristasi sekä pankkitililtäsi resursseja vähintään puoleksi vuodeksi ja matkusta Meksikoon (ruoka)kulttuurimatkalle. :)

Aihetta sivuavia linkkejä (reseptejä yms.)

<http://mexico.udg.mx/cocina/ingles/ingles.html>

http://www.kepa.fi/kumppani/arkisto/2005_2/4006

http://www.kepa.fi/kumppani/arkisto/2005_2/4005

<http://info2.info.tampere.fi/~pioakpp/meksiko.doc>

Kun maailma räjähti

Olli Mäkinen

Eräs kummallisimmista toimittajaurani tapahtumista sattui perjantai-iltapäivänä 5.8.2005. Olin huvikseni kantelemassa mikroaalto-uunia ullakkovarastosta takaisin asuntooni, kun kuulin rappukäytävästä ovikellon ääniä. Ajattelin, että siellä on taas joitain pölynimurikauppiaita tai nälkäisiä FASAANEJA. Hämmästyin kuitenkin, kun ylimpään kerrokseen ennättänyt naispuolinen ovikellonsoittaja olikin poliisi.

Valtavankokoisella kisakylä-kaulaläpyskälä varustettu poliisi ilmoitti, että alhaalla on sotilasräjähdde. Maailmani lähes räjähti tuon uutisen kuullessani. Samaan aikaan käynnissä ollut putkiremontti ei käynyt mielessäni, sen sijaan MM-kisakylän portin välitön läheisyys saattoivat ajatukset ihan muihin räjähteillä mahdollisiin tekoihin.

Poliisi kyseli, onko asunnossa ikkunoi-
ta pihalle päin, ja kun vastasin ettei ole, hän

ilmoitti ulospääsytyn olevan mahdotonta tois-
taiseksi ja käski pysymään sisällä. Jäin sitten
sisälle ihmettelemään tilannetta, välillä kurk-
kien pienestä tuuletusikkunasta tilanteen edis-
tymistä. Parin tunnin päästä räjähdde olikin jo
lähtenyt pois, ja uskaltauduin rappukäytävään
ihmettelemään eristysnauhan purkamista.

Asiasta uutisoitiin mm. Helsingin Sano-
miin ja Länsiväylään. Tosin niissä mainittiin,
että kerrostalosta sekä kisakylästä evakuoitiin
kymmeniä asukkaita, urheilijoita ja toimitsijoi-
ta pois. Itsehän olin huomattavasti lähempänä
kyseistä toisen maailmansodan aikaista 75-76
millimetristä ilmatorjuntakranaattia kuin ki-
sakylän portti, mutta ehkä oma henkikultani
ei ole yhtä tärkeä kuin huippu-urheilijan. Li-
säksi kukaan ei tullut ilmoittamaan siitä, että
voi poistua asunnosta. Näihin kuviin ja näihin
tunnelmiin – missä on JJ?

Rytmikokki kokkaa

Teetä...

Riku Saikkonen

Edellisessä numerossa leivottujen teeleipien kaveriksi tarvitaan tietenkin teetä. Nyt julkaisem-
mekin Rytmikokki-sarjan toistaiseksi nopeimman algoritmin, eli tarkan teenkeitto-ohjeen.
Algoritmi alkaa if-lauseella, jossa tutkitaan teelehtien tyyppiä:

Musta tee

1. Huuhtelee teepannu lämpimällä vedellä.
2. Laita pannun pohjalle teelehtiä noin yksi teelusikallinen teekuppia (noin 2 dl) kohti. Jos pidät hyvin vahvasta teestä, voit laittaa ylimääräisenkin teelusikallisen.
3. Kaada lehtien päälle kiehuva (porisevaa) vettä. Älä kuitenkaan keitä lehtiä tämän enempää.
4. Anna hautua 3–5 minuuttia maun mukaan. Poikkeuksena Darjeeling-teetä haudutetaan usein vain 1–2 minuuttia.
5. Kaada tee kuppiin ja lisää halutessasi esimerkiksi hunajaa, sokeria, sitruunaviipale tai maitoa.

Vihreä tee

1. Huuhtelee teepannu lämpimällä vedellä.
2. Laita pannuun teelehtiä 1 tl/teekuppi tai vähemmän. (Vihreän teen kuuluu olla mietoja. Yksi teelusikallinen voi riittää jopa litraan, jos teetä hauduttaa pidempään.)
3. Kaada lehtien päälle kiehunutta noin 95-asteista vettä, eli anna veden jäähtyä noin minuutti kiehumisen jälkeen.
4. Anna hautua 1–3 minuuttia (vähemmällä teelehdillä ehkä viisikin minuuttia).
5. Kaada tee kuppiin. Vihreä tee juodaan yleensä sellaisenaan, ilman lisukkeita.

- Vahvempien mustien teelaatujen (esimerkiksi Assam ja Yunnan) lehdet voi käyttää toiseen kertaan: siivilöi lehdet pois heti hautumisen jälkeen ja käytä pian uudelleen. Toinen haudutuskerta on miedompi ja pehmeämpi, joidenkin mielestä jopa ensimmäistä parempi.
- Yrttiteetä ja valkoista teetä kannattaa tehdä vihreän teen ohjeen mukaan, paitsi että teetä tarvitaan ainakin 1 tl/teekuppi ja haudutusaika on yleensä noin 8–15 minuuttia. Oolong-teetä voi valmistaa mustan teen ohjeella.
- Irtotehtinen tee on melkein aina vastaavaa pussiteetä parempaa. Ero ei ole vain paketoinnissa, vaan irtoteet tehdään myös paremmista teekasvin osista. Hienompia teelaatuja (kuten jonkin teetilan omaa tuotantoa) ei yleensä edes saa pussiteenä.

... ja akhvia

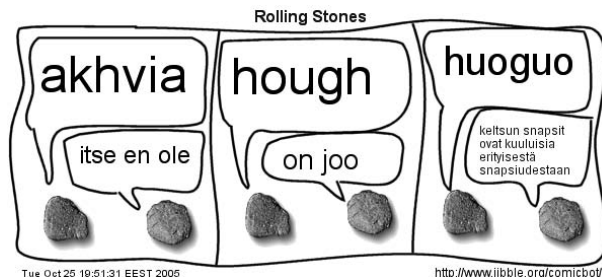
Inga Miettinen

Tasapuolisuuden vuoksi julkaisemme myös akhvinkeittoalgoritmin niille, joiden mielestä tee ei maistu miltään.

Aidolle akhville on määritelty tarkka makuluokitus. Mitä useampia ä-kirjaimia ”yäärg”-sanassa on, sitä paremmin akhvin valmistamisessa on onnistuttu.

Irkistä poimittuja akhviarvosteluja:

< sneu> yök
 < Nitial> yyh
 < late-> Hy-yööökkgh.
 < Riddler> hyöörghpahaa
 < Tipu> yörohölh kröögh
 < late-> Yööörggggpthy
 < Tipu> öttöyötööthk kräääh
 < Nitial> byöröröröröögghhh
 < Nitial> äääääööörröröröögghhh
 < sneu> öhköhhhhffgghhggg huh pörkölt
 < Tipu> plyyyrrhg klyklyklykly klöögh
 < Tipu> hyööhhdhfhgg oo nikka nii moo
 < Riddler> hnnnnnnnggghh byjöööög pokpokpok
 < Tipu> öööröhrgr pllöörörhh kräääh kekkonen
 < Tipu> hrhfrhrhrhffhff prölgör yöroyhgggh nam
 < Tipu> örtö ööö örkgl kurn kurng pöäp plip plo kraah
 < sneu> yyyääääöööhghghhh huhhhffffrrr naks naks ploplop
 < obek> hyi byyrgh stana arrg arrrrghARG bywöööööh hyvää!
 < Riddler> hyööörrghvoielämännaksublääääyörgh hyihyi pahaa
 < Mazzon> Ähhhyäääärgöyghöyghgnnn, tulipast taas keitettyä akhvi
 < Tipu> yöööröhrrhghh ghrööögh voi elymän naksu gräääh tyi tyi tyi
 < Riddler> köh, hyööörgh blaargh örörörörömmmy hyiö hyvää akhvia kiltiksellä

AKHVI

1. Tarkasta keitin. Paras akhvi tehdään valmiiseen juureen. Mitä vanhempaa, sitä parempaa. Älä missään nimessä pilaa juurta huuhtelemalla kannua.
2. Kaada vettä säiliöön ja aseta suodatinpaperi suodattimeen.
3. Kaada porot suodatinpussiin. Älä kitsastele määrässä.
4. Kytke keitin päälle, ja odota, että kaikki vesi on suodattunut.
5. Pidä keitin päällä, ja odota maun muodostumista. Kunnan akhvi on valmista vasta yli puolen tunnin odottamisen jälkeen. Maku paranee entisestään ajan kasvaessa.
6. Kaada kuppiin ja nauti. Akhvin kanssa ei käytetä ylimääräisiä turhuuksia, kuten maitoa tai sokeria.

*Rytmikokki toivottaa
nautinnollisia
tee- ja akhvihetkiä!*

Dr. Taschenkrebs vastaa kysymyksiin

Lähetä kysymyksesi osoitteeseen alkorytmi@niksula.hut.fi.

Onko koivuissa käpyjä? Jos ei ole, miksi oravat kiipeävät niihin?

Koivujen ja Oravien ystävä

Rakas Koivujen ja Oravien ystävä, vastaus ensimmäiseen kysymykseesi on varsin yksinkertainen. Vastaushan löytyy yksinkertaisesti lisääntymistapojen eroista: havupuut heittelevät kävyillä ja lehtipuut pölyttävät muilla tavoin. Eihän kaloillakaan ole kunnan vehkeitä. Ja olet varmasti huomannut, että nuo pienet ja sairaan vikkelät oravat ehtivät joka paikkaan, myös koivuihin.

Hyvä tohtori Taskurapu. Minua on jo pidemmän aikaa ihmetyttänyt se, miksi naisten polkupyöristä kuuluu sirittävä ääni silloin, kun niillä ajetaan, mutta ei kuitenkaan poljeta? Miesten pyörissä vastaavaa ilmiötä ei tapahdu.

Vaan kysyn

Tämä kysymys jakaa ihmiset kahteen kuppikuntaan. Toiset, mm. heinäsiirkat, ovat sitä mieltä, että siritys on parittelukutsu urospyörille. Olet varmaan nähnyt pyöriä nojailemassa talojen kulmilla toisiinsa tai jopa kaatuneena toistensa päälle. Tällöin kutsu on mennyt taastusti perille.

Toiset, mm. sovinistit, ovat sitä mieltä, että tämä ääni on indikaattori naisille, että jalat ei sillä hetkellä käy. Eli pitäs varmaan alkaa taas liikuttaa niitä reisiä, että matka etenisi.

Junan ravintolavaunun ovissa on käden kuva kohdassa, josta oven voi työntää auki. Miksi tässä kädessä on kuusi sormea?

Ravintolavaunussa on tunnelmaa

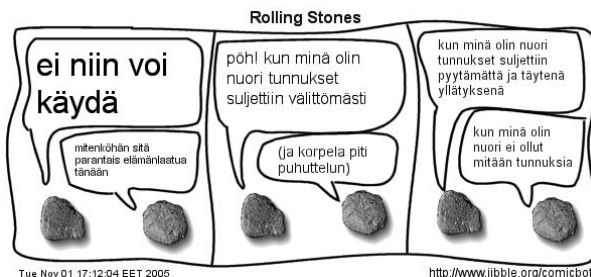
Otin asiasta selvää oikealta naiselta, ravintolavaunun tarjoilijalta. Ovissa ei olla kuulemma haluttu syrjiä mitään väestönryhmiä. Nyt niin neljä-, viisi- tai kuusisorminenkin voi asettaa sormensa kuvan päälle ja hymyillä leveästi. Myös naapurissani asuvat vihreät kuusisormiset herrat ovat olleet tyytyväisiä junanrakentajan päätökseen. Toisaalta asiaan on kyllä saattanut vaikuttaa myös suunnittelijan vahva humalatila.

Miksi ihmiset haluavat telkkariin ja julkikikseksi? Minua ei saisi mistään hinnasta ruudun toiselle puolen. Onko kyse jostain geenivirheestä, joka aiheuttaa myös yliaktiivista halailua?

Soffapotato

Sohvaperunani, kyse ei ole geenivirheestä vaan asuinpaikasta. Olethan huomannut, että yleensä tosi-TV-sankarit tulevat jostain pienestä kaupungista tai kyläpahasesta. Näköradiossa eli ns. televisiossa he haluavat näyttäytyä julkisesti pikkasen suuremmalle joukolle kuin niille kylän äijille, jotka norkoilevat aina lähi-Siwan

kulmilla. Helsingiläisethän ovat tehneet tämän käveltyään kerran lauantairuuhkassa Stockmannin ohi.

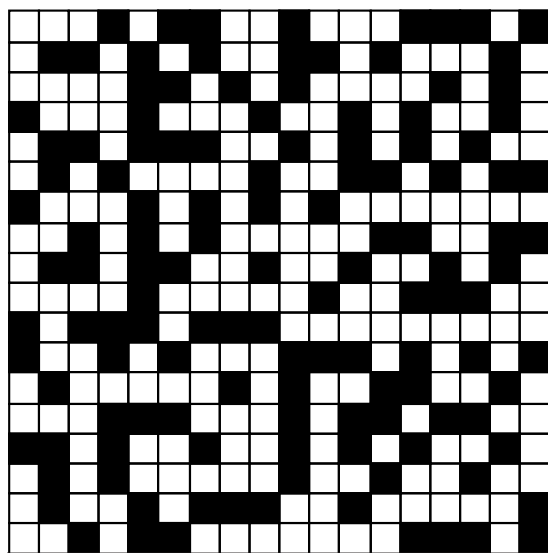
Pikku-tikkiläisen puuhapalsta

Tuukka Haapasalo

Tämänkertaisessa puuhapalstassa tarjoamme lukijoidemme iloksi Sudokun! Sudokussa on tarkoitus asemoida kullekin vaaka- ja pystyriville sekä jokaiseen tummemmalla viivalla reunustettuun 3x3 ruudun kokoiseen alueeseen numerot 1-9.

	2						8	9
		8					2	5
		6	8	1			4	7
			5	2				1
			3		9			
	4			8	1			
4	8			7	6	5		
	6	7				1		
9	5						7	

Lisäksi tarjolla on edellisen numeron japanilaisen ristikon ratkaisu:

Plop.

